

3 Ιανουαρίου, 1990

[ΠΙΚΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Γ. ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗΣ & ΣΙΑ,

Αιτητές,

v.

ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ

1. ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ

2. ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΤΕΛΩΝΕΙΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 442/88).

5 Τελωνειακοί Δασμοί και Φόροι Κατανάλωσης — Ο περί Τελωνειακών Δασμών και Φόρων Καταναλώσεως Νόμος του 1967 — Άρθρο 159(1) — Δασμολόγηση εμπορευμάτων για εσωτερική κατανάλωση — Δασμολόγηση με βάση τη συμβατική τιμή, η οποία θα πρέπει να συμβαδίζει με την τιμή απόκτησης — Η εμμονή της Διοίκησης στη δασμολόγηση, με βάση άλλη τιμή από τη δηλωθείσα ως συμβατική, ήταν υπό τις περιστάσεις καταχρηστική και αυθαίρετη.

10 Με την παρούσα προσφυγή, οι αιτητές προσέβαλαν την απόφαση δασμολόγησης 80 Ιαπωνέζικων οχημάτων, που εισήγαγαν στην Κύπρο. Η δασμολόγηση είχε γίνει με βάση άλλη τιμή από αυτήν που αναφερόταν ως συμβατική τιμή στα τιμολόγια, με την αιτιολογία πως η αγοραία αξία των οχημάτων ήταν μεγαλύτερη από αυτήν που δηλώθηκε.

15 Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

20 Δε θα μπορούσε να αμφισβητηθεί, ότι τα τιμολόγια και γενικότερα η συμβατική τιμή των εμπορευμάτων αντανάκλασαν επακριβώς την αγοραία τους αξία στην Ιαπωνία. Συνεπώς, οι Τελωνειακές Αρχές ήταν υπόχρεες να τη δεχθούν και να δασμολογήσουν τα εμπορεύματα με βάση την τιμή που αναγράφεται σ' αυτά. Η δα-

αμολόγησή τους με βάση άλλη αξία (των εμπορευμάτων) ήταν πράξη αυθαίρετη η οποία συνιστούσε κατάχρηση εξουσίας. Η επιμονή των Αρχών στην απόφασή τους, και μετά την προσκόμιση της πιστοποίησης των Προξενικών Αρχών της Δημοκρατίας στην Ιαπωνία, επαυξάνει το στοιχείο της αυθαιρεσίας στη θέση των Τελωνειακών Αρχών. Η προσκόμιση του πιστοποιητικού αυτού έπρεπε να είχε διαλύσει οποιοσδήποτε καλόπιστες αμφιβολίες για την τιμή απόκτησής τους.

5

Η παράταση της διαδικασίας μετά την αποκάλυψη όλων των γεγονότων οφείλεται αποκλειστικά στην εμμονή των Αρχών στην πλημμελή απόφασή τους. Για το λόγο αυτό, εκτός από την ακύρωση, οι καθ' ων η αίτηση διατάχθηκαν να πληρώσουν μέρος των εξόδων των αιτητών, τα οποία καθορίστηκαν σε £150,-.

10

15

*Η προσφυγή επιτυγχάνει με £150
έξοδα.*

Προσφυγή.

20

Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Διευθυντή του Τμήματος Τελωνείων να δασμολογήσει τα Ιαπωνέζικα αυτοκίνητα που εισήγαγαν οι αιτητές το Νοέμβριο του 1987, με βάση τιμή ψηλότερη από εκείνη που αναφέρεται στα τιμολόγια.

25

Χρ. Μαυρέλης με Γ. Σαββίδη, για τους Αιτητές.

Στ. Θεοδούλου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

30

Cur. adv. vult.

ΠΙΚΗΣ, Δ.: Οι αιτητές εισήγαγαν το Νοέμβριο του 1987, 80 Ιαπωνέζικα αυτοκίνητα τριών τύπων. Με τη δήλωσή τους, διασάφηση, έδωσαν όλες τις λεπτομέρειες που προβλέπει ο νόμος για την τελώνιση των εμπορευμάτων. Σ' αυτήν είχαν επισυνάψει και τα αποδεικτικά στοιχεία - τιμολόγια - τα οποία μαρτυρούσαν τη συμβατική τιμή στην οποία είχαν αποκτηθεί τα εμπορεύματα.

35

40

Με απόφαση των Τελωνειακών Αρχών, η οποία κοινοποιήθηκε στους αιτητές στις 5/3/88, τα αυτοκίνητα δασμολογήθηκαν με βάση άλλη τιμή, ψηλότερη από εκείνη που αναφέρεται στα τιμολόγια. Οι λόγοι για τους οποίους δεν έγινε δεκτή η συμβατι-

κή τιμή δεν επεξηγούνται. Προκύπτει όμως από την αγόρευση του δικηγόρου των καθ' ων η αίτηση, ότι ο λόγος για τον οποίο φορολογήθηκαν με βάση άλλη τιμή από εκείνη στην οποία είχαν αγοραστεί, συνίσταται στην εκτίμηση των Τελωνειακών Αρχών

5 ότι η αγοραία αξία των αυτοκινήτων ήταν ψηλότερη απ' εκείνη στην οποία αποκτήθηκαν. Βάση για τη θεώρηση αυτή έδωσαν οι τιμές στις οποίες τελώνιζαν αυτοκίνητα Mazda και Isuzu οι εγκεκριμένοι αντιπρόσωποι των κατασκευαστών στην Κύπρο. Διαφαίνεται από την τελευταία παράγραφο της γνωστοποίησης

10 ότι οι Τελωνειακές Αρχές είχαν αμφιβολίες και ως προς τις συνθήκες εισαγωγής των εμπορευμάτων· γι' αυτό ζήτησαν ως προϋπόθεση για την εκτελώνισή τους την προσαγωγή άδειας εισαγωγής. Την απαίτηση αυτή την εγκατέλειψαν μετά την έγερση της προσφυγής, γεγονός που τείνει να υποστηρίξει ότι η έρευνά τους

15 στο αρχικό στάδιο για τις συνθήκες εισαγωγής ήταν ατελής.

Η εκδίκαση της προσφυγής καθυστέρησε λόγω της ταλάντευσης των Τελωνειακών Αρχών σχετικά με την εγκυρότητα της απόφασής τους και την πιθανότητα αναθεώρησής της. Τελικά,

20 επέμεναν στη θέση τους και υποστήριξαν την απόφασή τους ως νόμιμη έκφραση της διοικητικής βούλησης. Είναι αξιοσημείωτο ότι δεν αμφισβήτησαν τη γνησιότητα των εγγράφων, δηλωτικών της τιμής απόκτησης των εμπορευμάτων. Εισήγηση των καθ' ων η αίτηση είναι ότι η απόφαση λήφθηκε στα πλαίσια της διακριτικής ευχέρειας που παρέχόταν στις Τελωνειακές Αρχές από το

25 άρθρο 159 (στο μεταξύ τροποποιήθηκε με το άρθρο 2 του Ν.98/89) και συγκεκριμένα από τις πρόνοιες του πρώτου Παραρτήματος του Νόμου.

30 Έκθεση που υποβλήθηκε από τον Πρόξενο της Κυπριακής Δημοκρατίας στην Ιαπωνία υποστηρίζει ότι η τιμή στην οποία αποκτήθηκαν τα εμπορεύματα ήταν εκείνη που ίσχυε στην ελεύθερη αγορά κατά το χρόνο της αγοράς τους. Τα αυτοκίνητα αποτελούσαν παλαιά μοντέλα και η τιμή τους ήταν χαμηλότερη από εκείνη που απολάμβαναν οχήματα του τελευταίου τύπου. Τα γεγονότα που περιέχονται στην έκθεση αυτή, η ορθότητα και η αυθεντικότητα των οποίων δεν αμφισβητούνται, καταρρίπτουν τον κύριο λόγο που προβλήθηκε προς υποστήριξη της επίδικης απόφασης,

35 δηλαδή ότι αποκτήθηκαν σε τιμή χαμηλότερη από την αγοραία αξία των αυτοκινήτων. Ούτε το περιεχόμενο της έκθεσης αυτής

40 δεν οδήγησε στην αναθεώρηση της επίδικης απόφασης.

Οι αιτητές ισχυρίζονται ότι η απόφαση είναι τρωτή όχι μόνο λόγω της ανεπάρκειας της έρευνας που οδήγησε στη λήψη της και

που καταφαίνεται από τα γεγονότα που έχουν αναφερθεί πιο πάνω, αλλά και έκδηλα παράνομη ενόψει των προνοιών της επιφύλαξης του άρθρου 159(1) του Περί Τελωνείων και Φόρων Καταναλώσεως Νόμου του 1967. Η επιφύλαξη του εδαφίου 1, σε συσχετισμό με τις πρόνοιες του εδαφίου 2 του άρθρου 159 και του πρώτου Παραρτήματος της νομοθεσίας, ορίζει ότι εμπορεύματα που προορίζονται για εσωτερική κατανάλωση δασμολογούνται -

5

(α) με βάση τη συμβατική τιμή, δεδομένου ότι αυτή,

10

(β) αντανακλά και ενσωματώνει τα στοιχεία που αναφέρονται στο πρώτο Παράρτημα.

Τα στοιχεία αυτά αποβλέπουν στη συνταύτιση της συμβατικής αξίας των εμπορευμάτων με την ουσιαστική τιμή απόκτησής τους.

15

Ούτε θα μπορούσε να αμφισβητηθεί ότι τα τιμολόγια και γενικότερα η συμβατική τιμή των εμπορευμάτων αντανακλούσαν επακριβώς την αγοραία τους αξία στην Ιαπωνία. Συνεπώς οι Τελωνειακές Αρχές ήταν υπόχρεες να τη δεχθούν και να δασμολογήσουν τα εμπορεύματα με βάση την τιμή που αναγράφεται σ' αυτά. Η δασμολόγησή τους με βάση άλλη αξία (των εμπορευμάτων) ήταν πράξη αυθαίρετη η οποία συνιστούσε κατάχρηση εξουσίας. Η επιμονή των Αρχών στην απόφασή τους και μετά την προσκόμιση της πιστοποίησης των Προξενικών Αρχών της Δημοκρατίας στην Ιαπωνία, επαυξάνει το στοιχείο της αυθαιρεσίας στη θέση των Τελωνειακών Αρχών. Η προσκόμιση του πιστοποιητικού αυτού έπρεπε να είχε διαλύσει οποιοσδήποτε καλόπιστες αμφιβολίες για την τιμή απόκτησής τους.

20

25

30

Η παράταση της διαδικασίας μετά την αποκάλυψη όλων των γεγονότων οφείλεται αποκλειστικά στην εμμονή των Αρχών στην πλημμελή απόφασή τους. Για το λόγο αυτό, εκτός από την ακύρωση, θα διατάξω τους καθ' ων η αίτηση να πληρώσουν μέρος των εξόδων των αιτητών, τα οποία καθορίζονται σε Λ.Κ.150.-. Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται στο σύνολο της, βάσει των διατάξεων του άρθρου 146.4(β) του Συντάγματος. Οι καθ' ων η αίτηση θα πληρώσουν Λ.Κ.150.- έξοδα.

35

*Η προσφυγή επιτυγχάνει με
£150,- έξοδα.*

40